

05/06/2016

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

פרויקט "מכתבים לבריאות" שמח לתמוך במאבק המתמחים של מרש"ם, לקיצור שעות התורנות ולהוספת תקנים למערכת הבריאות. בלי שינוי מהותי, המתמחים מתמוטטים מעייפות, והחולים נמצאים בסיכון תמידי. [כותבת המתמחה סמדר מנהיים](#):

"למי שתהה ושאל אותי בפרטי, בטלפון או בחוץ, 'מה הסיפור של קיצור התורנויות?' - הנה כמה מילים:

מי שמחזיק את בית החולים בתורנויות (כלומר מהשעה 15:00 או 16:00, תלוי במקצוע, ועד הבוקר שלמחרת) הם המתמחים - רופאים אחרי סטאז' אשר בחרו לעסוק במקצוע מסוים, התקבלו להתמחות, ועכשיו הם עובדים במקצוע הזה תוך כדי שהם לומדים אותו על בוריו. כשאתם באים לחדר המיון ב-16:00, 23:00 או 5:00 - אלה האנשים שאתם תפגשו.

אורך ההתמחות נע בין 4 ל-6 שנים, בגדול. אחרי ההתמחות יש גם תת-התמחות (לדוגמא - קרדיולוג הוא פנימאי מומחה, כלומר סיים התמחות בפנימית, ועכשיו הוא בתת התמחות בקרדיולוגיה). גם בתת-התמחות עושים תורנויות, בגדול (למשל - בקרדיולוגיה). המתמחים מתחילים את העבודה בשעות הבוקר, כלומר אם פגשתם אותם ב-6:00 בבוקר במיון, דעו לכם שהם היו בעבודה מ-6:30/7:00/8:00 בבוקר ביום שלפני (שוב, כתלות במקצוע).

אם אתם צריכים ניתוח ב-2:00 בלילה - מי שינתח אתכם זה אחד האנשים האלו שנמצאים בעבודה מהבוקר של היום לפני. אם אתם צריכים לקבל אבחנה - הם מי שייתנו לכם אותה.

נראה לי שלא קשה להבין למה השעות המטורפות האלו יכולות לפגוע בחיים של הרופא שלכם, או חמור מכך - בחיים שלכם, ולא קשה להבין למה קשה לעשות רפואה אמיתית איכותית ומושקעת, והמתמחים עושים אותה - על חשבונם, עד שהם קורסים, ואז כבר אי אפשר. מי נפגע מזה? נכון, בהתחלה המתמחים. ואחר כך? כולנו.

'מה, אין לכם זמן לישון?'

לא. פסק הדין האחרון שיצא בנושא קבע כי אם אפשר - יוכל המתמחה לישון שעתיים (!) בתורנות. עזבו אתכם מהגיחוך שעולה לכם למשמע השעתיים, מתוך 26, שימו לב ל"אם אפשר". ואם אי אפשר? אז הנה סוד קטן שאף אחד לא רואה כשהוא מגיע חולה לבית החולים - הוא לא היחיד. יש עוד מאות כמוהו. מה שאומר - אי אפשר. כמעט אף פעם.

וכמה דברים שאולי לא חשבתם עליהם (אני לא חשבתי עליהם לפני שהגעתי לבית החולים, זה בטוח):

למתמחים האלו יש גם חיים. זוגיות, משפחה, ילדים לחלקם הגדול, ומי שאין לו - מנסה לבנות אותה תוך כדי ההתמחות. כן, תוך כדי שהוא מבלה כל יום בבית החולים ו-6-8 פעמים בחודש 26 שעות ברצף. המתמחים האלו עולים על הכביש, ברכב שלהם, הביתה. סקר של איגוד המתמחים הראה כי 52% מהמתמחים נרדמו על ההגה.

'למה שלא יחזרו בהסעה של האחיות?' - שאלה מצוינת. כי האחיות ממשמרת הלילה (שאגב, מתחילה ב-23:00, ולא בבוקר שלפני כן ברצף) הולכות ב-7:00, המתמחים לא...

אחרי 26 שעות צריך להעביר כרטיס וללכת. רבים מהמתמחים נשארים (לא מרצונם, לפעמים כי דורשים מהם ולפעמים כי אי אפשר לקום וללכת באמצע ניתוח, למשל) בניגוד לחוק, יותר מזה. האם משלמים על זה? לא תמיד. מי שכן משלם זה המתמחה - לא רק כלכלית, אלא גם ובעיקר בכוחותיו הפיזיים והנפשיים.

אז למה עד עכשיו זה לא קרה? כי זה דורש ארגון יציג רק למתמחים, מה שלא היה קיים בעבר, וזה דורש כסף. כסף שכולנו משלמים כשאנחנו משלמים מיסים, והוא שם, רק שיותר חשוב לשמן עוד כמה ברגים גדולים.

[קמפיין גיוס ההמונים של מרש"ם](#) למען קיצור אורך התורנויות הוא התקווה הכי גדולה של כולנו לרפואה ציבורית איכותית. אין מיון פרטי, כשיש מקרה חירום - הולכים לבית חולים ציבורי. לכולנו מגיעה רפואה טובה יותר - לעשות רפואה טובה יותר, לקבל רפואה טובה יותר. תשתפו, תשתתפו, תתמכו - זה לא רק בשביל המתמחים, זה בשביל כולנו.

תהיו איתנו במאבק למען הברגים הקטנים במכונה, בלעדיהם היא פשוט תתפרק."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפיה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"